

Róża Mikłaszewska-Balcer

Gogólkowo, gm. Żnin, woj. bydgoskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 80-81

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zinterpretować jako jamę odpadkową. Zawierała ona dużą liczbę drobnych fragmentów ceramiki naczyniowej, prawdopodobnie po styple/ oraz obiekty, mimo podobnej do grobów konstrukcji kamienną nie będące grobami /np. obiekty nr 75, 76, 108/. Być może były groby symboliczne, gdyż w obrębie warstwy kamieni tworzącej obiekt tego typu stwierdzano występowanie drobnych fragmentów ceramiki.

Podczas badań zaobserwowano zróżnicowanie form pochówków. Ze względu na ilość popielnic w grobie możemy podzielić groby na jedno i wielopopielnicowe. W grobie nr 86 - złożono 6 popielnic a obok tego zaobserwowano we wschodnim krańcu grobu skupisko przepalonych kości. W jednej z popielnic tego grobu znajdowały się, wg prowizorycznej analizy antropologicznej, kości dziecka oraz brzośwa brzośoletka. Występowały również groby z konstrukcją kamienną /bruk/ oraz groby bez jakichkolwiek konstrukcji. Grób 128 nakryty był dwoma warstwami bruku kamiennego. Trzeci poziom stanowiło wyposażenie grobowe otoczone kwadratową obstawą kamienną zbudowaną z małych kamieni /wymiały obstawy 105-105 cm/. Grób 163 nakryty był dwoma warstwami bruku kamiennego. Po zdjęciu pierwszej warstwy bruku przykrywający grób na północny-wschód od narotnika drugiej warstwy wystąpił grób popielnicowy nr 163a. Ten układ sugeruje, że grób 163a został dostawiony później a następnie oba zostały nakryte wspólnym brukiem.

Wyposażenie grobu 163 składało się z 29 naczyń wyróżnionych w warunkach polowych, przy silnym zniszczeniu mechanicznym ceramiki, oprócz tego odkryto w grobie dźwigo żelazne oraz żelazną brzytwę względnie nóż /przedmiot silnie skorodowany/.

Dwie warstwy bruku nakrywały również grób 198. W obrębie pierwszej warstwy z płaskich kamieni ustawiony był pionowo, co sugeruje formę zaznaczenia grobu na powierzchni. Między kamieniami obydwu warstw występowały drobne fragmenty ceramiki. Na wyposażenie grobowe składało się około 20 naczyń oraz 5 przedmiotów żelaznych: siekierka, dźwigo, dwa noże oraz szpila.

Z interesujących zabytków odkrytych na tym cmentarzysku wymienić należy tzw. "szpula" /groby nr 192, 194, 219 /. Natomiast w grobie nr 157 odkryto grzechotkę w kształcie ptaka. W jednym z grobów odkryto spiralną z drutu złotego oraz niewielki fragment drugiej. Wspomnieć należy również o dużej serii naczyń malowanych uzyskanych w trakcie trzech sezonów badań.

Wstępnie możemy datować cmentarzysko na okres halstański i wczesny okres lateński.

Badania zostały zakończone.

GOGÓLKOWO, gm. Żnin
woj. bydgoskie

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie Oddział w Biskupinie

Badania prowadziła mgr Róża Mikłaszewska-Balcer. Finansowało PMA w Warszawie. Pierwszy se-

zon badań. Osada kultury łużyckiej z okresu halztałckiego, ślady osadnictwa późniejszego:

W ramach poszukiwań cmentarzyska kultury łużyckiej, należącego do mieszkańców grodu, przeprowadzone badania sondażowe.

Stanowisko w Gogółkowie uznane zostało za łużyckie w II sprawozdaniu biskupińskim już w roku 1937. Badania powierzchniowe potwierdziły to określenie. Przeprowadzono sondaż, długości 20 m, szerokości 2 m, usytuowany nieco poniżej kulminacji wzgórza, leżącego między jeziorem Weneckim a Skarbienickim, ok. 200 m na północ od północno zachodniego brzegu jeziora Weneckiego, na polu PGR Gogółkowo. Stwierdzono ślady:

- 1/ osady kultury łużyckiej z okresu halztałckiego,
- 2/ osadnictwa z okresu wpływów rzymskich,
- 3/ osadnictwa wczesnośredniowiecznego z XII wieku.

Nie natrafiono jednak na groby kultury łużyckiej:

Poszukiwania będą kontynuowane.

GOLENICE, gm.Myślibórz
woj.gorzowskie

patrz
epoka brązu

GÓRZYCA
woj.gorzowskie

patrz
późne średniowiecze

GRZYBIANY, gm.Pole Legnickie
woj.legnickie
Stanowiska 1 i 2

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej Zakład Epoki
Metali

Badania w 1977 r.prowadził doc.dr hab.Zbigniew Bukowski, przy współpracy mgr.Leszka Gajewskiego, mgr.Jerzego Gaula i mgr.Krystyny Sokołowskiej z Okręgowego Muzeum Miedzi w Legnicy. Prowadzono też badania geofizyczne pod kierownictwem dr.Jacka Przeniosła. Finansował IHM PAN. Piąty sezon badań. Osiedle otwarte kultury łużyckiej z późnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza /HaB-HaB/ /stanowisko 1/ oraz współczesne cmentarzysko ciałopalne i ślady osadnictwa z okresu wpływów rzymskich /stan.2/.

Kontynuowano badania prowadzone w tej miejscowości od 1970 roku na dwu stanowiskach. Stanowisko 1 - półwysep jeziora Kosko-